

29

Miłosierny Bóg odpuszcza nam grzechy

Cele katechetyczne

- pogłębienie prawdy o tym, że wszyscy jesteśmy grzeszni, ale Bóg chce nam przebaczać;
- kształtowanie postawy nawrócenia, właściwej oceny samego siebie, pracy nad sobą;
- wprowadzenie w tajemnicę spotkania z Jezusem w sakramencie pokuty i pojednania;
- uświadomienie, że pokusa nie jest jeszcze grzechem, a jedynie zachętą do grzechu.

Treści

- ustanowienie i symbolika sakramentu pokuty;
- sposoby walki z pokusami;
- Jezus miłosierny odpuszcza nam nasze wszystkie grzechy za każdym razem, gdy w skrusze serca zwrócimy się do Niego o przebaczenie w sakramencie pokuty.

Wymagania

Uczeń:

- wie i tłumaczy kiedy, dlaczego i po co Jezus ustanowił sakrament pokuty i pojednania;
- wymienia pięć warunków sakramentu pokuty i pojednania;
- rozumie i wyjaśnia, w jaki sposób człowiek może otrzymać od Boga przebaczenie;
- wskazuje na sposoby walki z pokusami.

Postawy

Uczeń:

- stara się zrozumieć, jakie są warunki sakramentu pokuty;
- dziękuje Bogu za możliwość uzyskania odpuszczenia grzechów;

- potrafi rozpoznawać pokusy i podejmuje wysiłek walki z nimi.

Środki dydaktyczne

Podręcznik; Pismo Święte; piosenka; zdjęcia różnych konfesjonatów w Polsce i na świecie – ze szczególnym wskazaniem na nietypowe.

Metody dydaktyczne

Rozmowa kierowana; pogadanka; śpiewanie piosenki; wspólne czytanie Pisma Świętego; wykonywanie zadań w podręczniku; prezentacja zdjęć konfesjonatów.

Korelacja z edukacją szkolną

- edukacja polonistyczna – Jezus wzywa nas do nawrócenia, zmiany życia, przepraszania: przykłady przemiany bohatera na podstawie lektur i filmów;
- edukacja muzyczna – śpiewanie, słuchanie: odpowiednie pieśni i piosenki religijne – „Przepraszam Cię, Boże, skrzywdzony w człowieku”;
- edukacja językowa – słownictwo: „żał”, „spowiedź”, „przemiana”, „sakrament”.

Propozycja realizacji

1. Rozpoczęcie modlitwą – *Akt wiary*.
2. Lekcję można zacząć od opowiadania, np. historii z życia jakiejś osoby, ukazując jej emocje: ktoś zrobił coś złego i czuł się z tym bardzo źle; był niespokojny, dopóki nie przyznał się do swojego błędu. Okazało się, że nie musi się tak martwić, bo sprawę można łatwo rozwiązać. Zachęcenie uczniów, by przypomnieli sobie podobne sytuacje w ich życiu; można także wykorzystać podobne wątki z dziecięcej literatury, filmu, ze szkolnych lektur.
3. Uświadomienie, że Pan Jezus zna nasze serca, wie, że często przeżywamy podobne sytuacje. Odczytanie przypowieści o synu marnotrawnym lub przypomnienie omówionej przypowieści z poprzedniej lekcji. Uczniowie powinni opisać postawę, zachowanie syna marnotrawnego w chwili, gdy odczuwał głód, a nawet zagrożenie życia (niepewność, wstyd, lęk).

Następnie mogą opowiedzieć o jego spotkaniu z ojcem i jak został przyjęty przez starszego brata.

4. W nawiązaniu do przeżyć syna marnotrawnego nauczyciel mówi, że Pan Jezus zna naszą psychikę, wie, co czujemy, czego potrzebujemy, gdy doświadczamy zła, cierpienia, które jest skutkiem naszych złych decyzji, skutkiem naszych grzechów, które oddzielają nas zawsze od miłującego Boga i od ludzi. Dlatego ofiarował nam sakrament pokuty i pojednania.
5. Tłumaczy, kiedy i z jakiego powodu Pan Jezus ustanowił ten sakrament. Wyjaśnia, że sakrament pokuty i pojednania jest spotkaniem z kochającym, miłosiernym Bogiem, który wszystko o nas wie i nigdy, nawet gdy grzeszymy, nie przestaje nas kochać; czeka na nas i jest zawsze gotowy nam przebaczać.
6. Odczytanie fragmentu Ewangelii – J 20, 21-23. Wyjaśnienie tekstu. Podkreślenie faktu, że sakrament pokuty i pojednania jest darem Boga, a nie trudnym obowiązkiem. Nauczyciel tłumaczy, że każdy jest grzeszny i potrzebuje nawrócenia, że grzech jest powodem smutku, cierpienia. Pan Jezus nie chce, abyśmy się smucili i cierpieli, dlatego przychodzi nam z pomocą poprzez sakrament pokuty i pojednania. W tym sakramencie leczy nasze duchowe choroby (nawiązanie do zdania z podręcznika).
7. Rozmowa o tym, jakie warunki należy spełnić (krótko, bo każdy z nich zostanie omówiony na lekcjach w kl. III, zaś w kl. II wprowadzamy dziecko w rozumienie konieczności zerwania ze złem i podkreślamy, że Pan Jezus chce nam w tym pomagać). Zapewnia nas, że grzech naprawdę jest przebaczony; przypominamy o tajemnicy spowiedzi; wyjaśniamy, czym jest konfesjonał i pomagamy dzieciom oswoić się z nim. Można pokazać dzieciom zdjęcia konfesjonałów. Omówienie zdjęć konfesjonałów przyniesionych przez katechetę, a także zdjęć w podręczniku. Zadanie 1 z podręcznika. Omówienie słów, jakie kapłan wymawia, udzielając rozgrzeszenia. Podkreślenie, że ksiądz jest jakby „słuchawką”, narzędziem w rękach Pana Boga, przekazuje nam rozgrzeszenie od Niego.
8. Zadanie 2 z podręcznika; podkreślenie prawdy, że Bóg zna nas, zna nasze słabości, ale pragnie, abyśmy potrafili się do nich przyznać, umieli odróżniać pokusy od grzechu i nie ulegali złu; daje nam szansę osobistego wyboru, bo jest Ojcem, który kocha,

a nie panem, który zmusza do wszystkiego swoich niewolników. Zadanie 1 z *Kart pracy* z podkreśleniem, że trzeba panować nad swoim sercem i umieć tak postępować, by nie ulegać pokusom.

9. Wykonanie zadania 2 z podręcznika. Utrwalenie wiadomości i nauka pamięciowa pięciu warunków sakramentu pokuty i pojednania, a następnie zadanie 3 z *Kart pracy*.
10. Wykonanie zadania 2 z *Kart pracy*; przypomnienie o znaczeniu spowiedzi sakramentalnej, zachęta, aby nie bać się konfesjonału, uczyć się przepraszać Pana Boga i człowieka.
11. Wspólna modlitwa – *Akt żalu* oraz piosenka „Przepraszam Cię, Boże, skrzywdzony w człowieku”.
12. Zakończenie: odczytanie zadania kierującego do *Domownika*, wycięcie paska z *Kart pracy* i wklejenie do dzienniczka ucznia.